

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กับการประทัประทางสังคม:

กรณีศึกษาเด็กเร่ร่อน

วิวัฒน์ วัฒนานนท์กุล

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสังคมศาสตร์สุขภาพ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กันยายน 2554

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กับการประทัประทางสังคม:

กรณีศึกษาเด็กเร่ร่อน

วิวัฒน์ วัฒนานนท์กุล

วิทยานิพนธ์นี้เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่ง

ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสังคมศาสตร์สุขภาพ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กันยายน 2554

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กับการประคับประคองทางสังคม:

กรณีศึกษาเด็กเร่ร่อน

วิวัฒน์ วัฒนานนท์กุล

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมศาสตร์สุขภาพ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

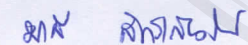
ประธานกรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

นายอนุชน หวลทรง

อาจารย์ ดร.มาลี สิทธีเกรียงไกร

กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

อาจารย์ ดร.มาลี สิทธีเกรียงไกร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เทพินทร์ พัชราณรงค์

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เทพินทร์ พัชราณรงค์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

5 กันยายน 2554

© ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

ในช่วงท้ายของการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้ศึกษาได้มีเวลาในการมองย้อนกลับไประหว่างที่ผ่านมา สิ่งที่คุณศึกษาได้ร่ำเรียนมาตั้งแต่อายุ 3 ขวบ จนถึงอายุ 28 ปี (ปัจจุบัน) ผู้ศึกษาได้อะไรจากการเรียนที่ผ่านมาบ้าง นอกจากใบวุฒิการศึกษาและความรู้จากบทเรียนเหล่านั้น ผู้ศึกษาพบว่าสิ่งสำคัญที่สุดที่คุณศึกษาได้รับก็คือ การคิดวิเคราะห์ที่เป็นระบบ ความรอบคอบ การมองอย่างถี่ถ้วน ความอดทน การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้ศึกษาคิดว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากกว่า การได้รับวุฒิการศึกษาหรือความรู้ที่ได้จากบทเรียนด้วยซ้ำไป เพราะในวันหนึ่งหากผู้ศึกษาไม่ได้ทำงานตรงตามสายงานที่ได้ร่ำเรียนมา สิ่งเหล่านี้ยังคงติดตัวผู้ศึกษาไปตลอด และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้คงจะไม่ถูกพัฒนาขึ้นหากขาดผู้ให้ความรู้ ที่รวมถึงตั้งแต่พ่อแม่ที่เปรียบเสมือนครูคนแรก ครูบาอาจารย์ ที่ได้สั่งสอน แนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรและให้กำลังใจกับผู้ศึกษาเรื่อยมา ดังนั้นผู้ศึกษาจึงขอขอบคุณ พ่อแม่ ญาติพี่น้อง ครูบาอาจารย์ ที่คอยสั่งสอนผู้ศึกษามาโดยตลอด และขอขอบคุณผู้คนที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของผู้ศึกษาทั้งที่ประสงค์ดีและประสงค์ร้าย ที่ทำให้ผู้ศึกษาได้พบกับประสบการณ์ชีวิตที่หลากหลาย จนทำให้เกิดเป็นภูมิคุ้มกันในการดำเนินชีวิต

ความสำเร็จการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ต้องเกิดจากความช่วยเหลือของหลายฝ่าย ที่คอยให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ โดยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่เสร็จสมบูรณ์ได้ถ้าหากขาด อาจารย์ ดร.มาลี สิทธิเกรียงไกร อาจารย์ที่ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ ที่ช่วยให้คำปรึกษาและแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหามาในขณะทำวิทยานิพนธ์ ตลอดช่วงเวลา 4 ปีที่ผ่านมา อาจารย์ได้มีวิธีการสอนผู้ศึกษาเหมือนแม่ที่คอยสอนลูก (ลูกหัวดี) ด้วยผู้ศึกษาเป็นคนมูทะลุหัวดี ชอบรับฟังจะทำ หลายต่อหลายครั้งที่อาจารย์ได้แนะนำว่าควรทำแบบนั้นแบบนี้ แต่ผู้ศึกษาก็ยังอยากจะทำตามที่ตัวเองคิดเสียก่อนเพื่อหาคำตอบว่าสิ่งนั้นถูกหรือผิด จึงทำให้ผู้ศึกษามักไม่ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของอาจารย์ แต่ทว่าท้ายที่สุดแล้วทุกครั้งผู้ศึกษาก็ต้องกลับมาทำตามคำแนะนำที่อาจารย์เคยให้ไว้ เพราะว่ามันเป็นคำแนะนำที่ถูกต้องที่สุด จึงทำให้หลายต่อหลายครั้งที่ดูจะเสียเวลาไปอย่างเปล่าประโยชน์ แต่สำหรับผู้ศึกษากลับคิดว่าการที่พยายามเดินเข้าไปหาคำตอบที่ยังค้างคาใจนั้น แม้มันจะถูกหรือผิด มันไม่ได้เป็นเรื่องที่เสียเวลาเลย อย่างน้อยมันก็สามารถที่จะตอบคำถามได้ดีกว่าเลือกทางที่ถูกแต่กลับไม่รู้วาทางที่ผิดคืออะไร ทำไม่ถึงผิด ซึ่ง อาจารย์ ดร.มาลี เป็นผู้ที่สอนให้ผู้ศึกษาได้รู้อยู่เสมอว่าสิ่งที่ผิดและสิ่งที่ถูกคืออะไร แล้วทำไมถึงผิด แล้วทำไมถึงถูก โดยการสอนนั้นไม่ได้มาจากการบอกกล่าวแต่อย่างใด แต่เป็นการให้ผู้ศึกษาได้เข้าไปค้นหาคำตอบด้วยตัวเอง ถึงแม้ว่ามันจะดูเสียเวลาแต่กลับเป็นทางที่ดีที่ทำให้ผู้ศึกษาได้เรียนรู้อะไรมากขึ้น เมื่อ

รู้จักผิดก็รู้จักที่จะวางแผนอย่างรอบคอบ ผู้ศึกษาจึงขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.มาลี สิทธิเกรียงไกร ที่ทำให้งานชิ้นนี้เสร็จสมบูรณ์ ขอขอบคุณอาจารย์กับคำแนะนำและคำปรึกษาที่ดีๆ เสมอและขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับการทำให้ผู้ศึกษาได้มีการคิดวิเคราะห์ที่เป็นระบบ มีความรอบคอบ ได้รับความผิชอบ ความอดทน และการทำงานที่ไม่ใช่แค่เพียงให้มันผ่านๆ แต่ต้องทำให้มีคุณภาพและทำให้เต็มกำลัง

ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้ศึกษายังอยากขอขอบคุณเจ้าหน้าที่มูลนิธิอาสาพัฒนาเด็ก ครูเอกพจน์ พี่เอก พี่คาน กล้วย พี่การ์ตูน สา พี่นพ พี่กั้ง ฯลฯ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกๆ คน ที่คอยเป็นพี่เลี้ยงให้กับผู้ศึกษาในการเก็บข้อมูลภาคสนาม และยังเป็นผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ มากไปกว่านั้นยังหยิบยื่นความช่วยเหลือต่างเข้ามาอยู่เสมอ และผู้ศึกษายังอยากขอขอบคุณน้องๆ ในย่านท่าแพ ที่ทำให้ผู้ศึกษาได้เข้าไปเรียนรู้ชีวิตของพวกเขา ขอขอบคุณสำหรับความจริงใจและความไว้วางใจที่มีให้กัน

ขอขอบคุณพี่หน้อย พี่ส้ม พี่นาย พี่ๆ เพื่อนๆ และคณาจารย์ทุกท่าน ที่สละเวลาคอยช่วยเหลือ ทั้งการให้ข้อเสนอแนะต่างๆ ที่นำไปปรับใช้ในวิทยานิพนธ์ หลายต่อหลายครั้งที่ยังให้คำแนะนำที่ดีในการทำงาน และยังคงเป็นกำลังใจยามที่ท้อถอย

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณผู้สนับสนุนรายใหญ่ที่ให้ทุกสิ่งทุกอย่างกับผู้ศึกษาไม่ว่าจะเป็น ความรักความอบอุ่น กำลังใจที่คอยเติมเต็มให้ในยามที่ท้อถอย คำสั่งสอนคำเตือน เงินทอง ฯลฯ ซึ่งผู้สนับสนุนรายใหญ่ท่านนี้ก็คือ คุณพ่อและคุณแม่ ขอขอบคุณท่านทั้งสองเป็นอย่างมาก ที่ทำให้ผู้ศึกษาได้ยืนอยู่บนความสำเร็จ ณ จุดนี้ หลังจากจบการศึกษาแล้ว ผู้ศึกษาขอทำหน้าที่ลูกที่ดีและจะคอยดูแลท่านทั้งสองอย่างดีที่สุด ขอขอบคุณครับ ขอขอบคุณครับแม่

วิวัฒน์ วัฒนานนท์กุล